

יורל ע"י

התאחדות אנרכים "יואל משה" ד'סאטמאר

נתייחד ע"י כ"ק מו"ן רביה'קלויז'ע
בנשיאות כ"ק מו"ן רבני שליט"א
בעיה"ק וירושלים תובב"א

דמותה לתמר

ג'ריון קמ"ג - שנה ו' - אחרי קדושים תשס"ט

זמנים לשבת קודש

- הדלקת הנרות 6.44
- חצות היום והליילה 12.36
- עלות השחר 4.13
- נץ הכוכב 5.48
- סוף זמן קרי"ש ..... 8.24 - ב 9.11
- סוף זמן תפילה 10.19
- שקיעת החמה 7.21
- מוצאי שבת"ק 8.37

פיקי אבות פיקי

מעניינא דיומא

התעוררות יו"כ בשבת אז

אאמו"ר (הרה"ק ר' אשר מנטאלין) זצוקלה"ה, כשהיה קורא בשבת זה פרשת יום הכיפורים, היה לו געגועין גדולים על יום הכיפורים כמעט עד כלות הנפש, והיה אמור, משל כשרוקחין מורקחת קודם שגואלין בשביל הנשואין, טועמים מן המורקחת גם בשעה ההיא, וכך בשבת אז צריך להתעורר בהתעוררות קדושת יום הכיפורים. בית ארץ

קריאת פרשת אחרי בימי הספירה

כי ביום הזה יספר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. תמיד אנו קוראים פרשה זו בימי הספירה, כדידוע מכל הספרים הקדושים שאנו סופרים היום יום נך ונך, והעיקר הוא להרגיש שבכל יום ויום נכנס בשער אחד משערי הקדושה וכו', והכל הוא כדי שיתרו נפשית עם בני ישראל מזהומתם של זבוא זבאין ליום הקדוש קבלת התורה הקדושה. ואפשר לומר כי ביום הזה, אם יספרו כל יום ויום בקדושה וטהרה, יספר עליכם מכל חטאתיכם, ידוע שבימי הספירה בשבע שבתות האלו יוכל כל בר ישראל לתקן כל מעשיו מה שפגם בשבע מדות הקדושים, ויוכל לטהר ולהתקדש בקדושה של מצלה, ויוכל לבוא בטרה לקבלת התורה, וזהו 'לפני ה' תטהרו' שכל כוונתם תהיה לפני ה' בטרה, ידוע מכוונת האר"י ז"ל הקדושה בקבלת התורה, וכן יזכנו יתברך לקיים כל זה.

אור יהושע

סגולת קריאת פרשת קדושים

וכן פרשת קדושים שיש בני אדם שטבעם נחוממים וקשה עליהם לפרוש מעריות, והסגולה לקרות פרשת קדושים וללמוד אותה עם כל שרשי המצוות, ויקבל עליו לקיימם באמת.

סגולת לימוד אוהה"ק לפר' אחו"ק

הרה"ח ר' יהושע פליישטאן ע"ה ה"ד שמע מורה"צ רבי חיים האלברשטאם זצוק"ל דומ"ץ בסאטמאר, שמוקבל מצדיקי אמת שיש סגולה שלא למות בלי תשובה, שילמוד כל אור החיים הק' מפרשת אחרי קדושים.

מסכת רה"ח ר' אברהם יאקבאוויטש ע"ה

אלקא דמאיר עבנו

כ"ק אדמו"ר (רבי יחזקאל משה מקאדיץ) זצוק"ל אמו, אשר בפסח שני י"ד לחודש אייר הוא היאצייט של רבי מאיר בעל הנס, לכן מי שצריך לישועה, טוב לנדור אז עבור נשמות רבי מאיר בעל הנס.

ספרן של צדיקים, דף ל"ג אות ד

מילי מעלייתא

מרומז בזאת

אינא במדרש (ויק"ר בא, ה) בזאת יבא אהרן אל הקודש, בזכות מילה שנקרא זאת, בזכות תורה שנקרא זאת, בזכות שבטים שנקראו זאת שנקרא (בראשית מט, כח) וזאת אשר דיבר להם אביהם, וכן יש שם הרבה זאת דקחשיב. ועל זה אמר מורי הגאון מהר"ר ישראל דרשן אשר היה אב"ד בק"ק קאליש, על זה היה מקונן הנביא (מיכה א, ה) בפשע יעקב כל זאת, בכל זאת הכתובים בתורה.

המצוות מתעלים

ופשט את בגדי הבר וכו' ורוחץ וכו'. יש להתיישב בטעם הטבילה מקדושה חמורה לקדושה קלה, הלא מבגדי לבן הוא כמחומר לקל ממנו, וי"ל דלאחר שנתקדש אדם בקדושה יתירה, אז אח"כ ע"י מצותיו ותורתו, אפי' מצות הפשוטים מתעלים ומתקדשים ביתר שאת, ע"כ אחר שנתקדש בבגדי לבן ועבדת פנים, או עבודתו בבגדי זהב אעפ"י שעובד בחוץ וקרבות פשוטים הרגילים ושכיחים, מ"מ הם מתעלים ביתר שאת, שנעשים עתה ע"י קדוש עליון כזה, ע"כ צריך טבילה לעילוי קדושה.

שבייתה בדיבור

אינא אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו. יש לפרש הסמיכות, על פי מה שהביאו התוספות בשבת (דף ק"ד: ד"ה שלא) מויקרא רבה (לר, טז), רבי שמעון בר יוחאי הוה ליה אינא סבתא (היה לו אמא זקנה) דהוי משתעיא סגי (שהיתה מדברת דרבה) אמר לה, שבתא הוא, ושתקה. הוה "אינא אמו ואביו תיראו", אולם אף על פי כן את שבתותי תשמרו, שבתותי - כי הקב"ה ברא את העולם במאמר פיו (אבות פ"ה, מ"א), וכששבת אם כן ביום השביעי - מדיבורו שבת, והוה "את שבתותי", שבייתה שלי - דהיינו מדיבור "תשמור", וכאמור.

יפה שעה אחת קודם

וכי תזבחו זבח שלמים וכו'. פירש רבינו אפרים בפירושו כתיבת יד וכי תזבחו זבח שלמים, שתזבחו יצר הרע לעשות שלום ביניכם לבין אביכם שבשמים. לרצונכם לדעתכם תזבחוהו, כמו שאמרו יפה מרדות אחת בלבו של אדם וכו'. ביום זבחכם יאכל, פירות בעוה"ז. וממחרת, [הקין קיימת] לעולם הבא. והנותר, אם אינו עושה תשובה. ביום השלישי (כשיבוא אותו יום) דכתיב (הושע ו) ביום השלישי יקימנו. באש ישרף שנאמר (ישעיה סו) ואשם לא תכבה. ואם האכל יאכל ביום השלישי, באש גיהנום ישרף (פירש אפלה בלשון שריפה), פגול הוא לא ירצה, גיהנם כלה וכו', ואין לך פגול מזה שיהיה מדרך קף רגל הצדיקים. ואוכליו. השד והמוזיק. עונו ישא, גם הוא עתיד ליתן דין ביום הגדול, עד כאן דבריו.

סדר הלימוד לפר' אמור - מסכת חגיגה

יום	א	ב	ג	ד	ה	ו	שבת
דף	ו.	ז.	ז.	ז.	ח.	ח.	חזרה

מגיד תעלומה

אינא עתה שהגיע זמנו למות בשנה ההיא

ושלח ביד איש עתי המדברה, נמצא במדרש, 'עתי' שהגיע זמנו למות תוך אותה שנה, שהרי הנושא את השעיר אינו עובר שנתו, לכך היו בוררין איש שהגיע זמנו למות תוך אותה שנה, וחכמת המזלות היתה קלה בעיניהם.

(זקוני, וכן הובא בתוס' חז"שים)

בקיאים היו בחכמת המזלות, וראו אדם שמת [שימות] אותו שנה ושלחו עמו השעיר 'ביד איש עתי' שהגיע זמנו למות בשנה ההיא, כי כל העוסק בשעיר לא הוציא שנתו.

(לקוט ראובני)

סדר עבודת יום הכיפורים בקודש הקדשים

בקודש הקדשים היה חוקק השם באותיותיו ובניקודיו בשער הארון, וכאשר היה רואה הכהן שער הארון היה מלא וזהו לכן היה שמח מאד, ואם היה רואה אדם לא היה סימן טוב לישראל ולא לכהן, ובראות הכהן האדם הזה היה מתאמץ ואמר "רבונו העולמים, שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך (שמות ל"ב י"ב)", והיה אומר ומרבה בבקשות ותחנונים לפני הקב"ה, והיתה קו אחד נקשרות חוצה כמו כן בעזרה, והיה כהן גדול מנענע הקו והיה רומז שיציעקו בני ישראל אל ה' וישובו אליו בכל לבבם, וכראות הכהנים והעם שהכהן מנענע הקו, היו צועקים בנפש מרה ושואלים רחמים מלפני הקב"ה, ומיד האדם חוזר ללבן, והכהן גדול מנענע הפעמונים מרוב השמחה.

(ברית מנוחה)

לא תשא את אחיך

לא תשא אחיך בלבבך. שמעתי דרך צחות מהה"ק המפורסם בחכמתו מו"ה ברוך האלבערשטאם ז"ל ע"ה אבד"ק גאליץ, דיש לתמוה לכאורה הלא כתיב (פסוק י"ח) "ואהבת לרעך כמוך", אם כן ל"ש שמחוייב לאהוב את אחיו שהוא עצמו ובשרו, אלא ודאי דגרע בזה קרובים היינו יחידו משארי בני ישראל, כי על פי רוב המה אחים שגואים זה לזה מפני ירושת אבותם או קנאת אביו שאהב לאחד יותר מחבירו וכיוצא וכתנה הקרובים ביותר זה לזה, יותר המה שגואים זה לזה, על כן הזהירה התורה הק' "לא תשא את אחיך בלבבך", שעל"פ אם לא תאהב אותו כראוי לאחים טובים וגוהים זה לזה עכ"פ לא תשאוהו, וזה שאמר "לא תשא אחיך וגו'", היינו עכ"פ בשב ואל תעשה לא תשא אותו כנוכר, משא"כ שארי בני ישראל יוכל לצאת "ואהבת לרעך כמוך" היינו אהבה בלב ובפועל ולא שלילת השנאה כנ"ל.

(דברי תורה, ח"ט עמוד כ"ו)

מילי דאבות

אחרי מות שני בני אהרן בקרבנות לפני ה' וימותו, במדרש בשעה שנכנסו שני פולחסי דנורא לתוך חוטמיהן של נדו"א ענו שרפי מעלה

השיבו ה' לתורה ורצה הקב"ה לברוא העולם במדת הדין, ולבסוף בראו במדת הרחמים, וכי השלה"ק דעם הצדיקים הקב"ה מתנהג בהם גם כעת במדת הדין, והטעם "ל"י הצדיקים המה תמיד בתשובה כידוע מחובת הלבבות, והרי בתשובה נתהפכים מזדונות לזכיות, וע"כ מתנהג בהם במדת הדין כדי להגדיל אשמתם, ועי"כ יתרבה אח"כ זכותם בעשותם תשובה. ובוזה יש לפרש הקרא בקרבנות לפני ה'; קודם ששייטפו שם הוי' מדת הרחמים למדת הדין, כי נדו"א צדיקים המה ובהם מתנהגים במדת הדין כפי המחשבה הקדומה של הקב"ה, וז"ש המדרש בשעה שנכנסו וכו' שנענשו במדת הדין, ענו שרפי מעלה השיבו ה' אליך ונשובה, פי' רק אחרי שכבר הגענו לעשות תשובה, אז חדש ימינו יכבד' היינו לדון כפי המחשבה הקדומה במדת הדין, שע"כ יתרבה החטא ועי"כ יתרבה ג"כ הזכות הנולד ממנו, משא"כ להעניש ח"ו למה ירע חלקם של צדיקים להתנהג עמם במה"ד.

(דברי יואל ל"ב)

בואת יבא אהרן אל הקדש, פירש"י ז"ל בואת גימטריא שלו ד' מאות ועשר רמוז לבית ראשון, ע"כ. וצ"ב מודוע רמוז לן כאן מנין השנים של בנין בית המקדש. וז"ל דאיתא (ירושלמי

ויבא) כל דור שלא נבנה בהמ"ק במינו כאלו נחרב במינו, וכי ייטב פנים בשם אביו הרה"ק ר' אלעזר ניסן זצ"ל, כי עיקר הפדות ששפר הקב"ה כעסו על עציים ואבנים, הוא מושם שאין לצייר גודל הצער של אותו הדור שבימימה נחרב הבית, ובוה הצער נתפרש להם, וכמו"כ ע"כ עי"ש שמישים אל לבו החורבן הגדול ומחכה מתי יבנה, ומצטער א"ע על גלות השכינה עי"כ נתכפרים העוונות כאילו נחרב במינו, פי' כמו שנתכפרו להדור שנחרב הבית במינו. וז"ש ואל יבוא בכל עת אל הקדש, רמז שיבא עת ויחריב הבית ולא יוכלו לבא בו, וכי תקשה אך יוכל איש ישראל לבא אל הקדושה במונ החורבן, ובמה יתכפרו עוונותיו ופשעיו, לכן אמר 'בואת יבא, וכמ"ש רש"י ז"ל רמז לבית המקדש שעמד ר"י שנה, ואחר שיומרו מחורבן ביהמ"ק ויצטער עלי' עי"ז יהי לו מזבח כפרה על עוונותיו.

קדושים תהיו, הרמב"ן ז"ל פי' פרושים תהיו, כי אחרי שפרט הכתוב האיסורים שאסרו אותם לגמרי, צוה להם דבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות, בבחינת קדש עצמך כמותר לך, ונהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות, עכ"ל. הנה כי כאן מקור מוסמך לדרך אבותינו ורבותינו הקדושים זי"ע, שלא די לכן תורה במה שמתעלה במעלות התורה, אלא צריך להיות מוסף והולך בדרכי החסידות, וכדאיתא בזה"ק (משפטים ק"ד) איזהו חסיד המתחסד עם קונוהו, והכוונה להתחסד לפני משורת הדין וכן בחלק סור מרע והן חלק עשה טוב, וכלל זה נאמר ג"כ לענין המלבושים, כי ההולך לבוש כדרכי החסידים יש לו תרים ומגן בפני היצר הרע, לא כן מי ששם עינו ולבו לקשט מלבושיו כדרכי המתחדשים דבר זה אינו מביא טובה לנפשו.

(בר משה)

האמת אגיד לך שהיה ביטולתי להביא כמה מאות כסף אך באופן שיכפר ח"ו באלק ישראל ר"ל חקנתי הרבנית ע"ה כשמעה הדברים האלה, עמדה מרעיד ומשתוממת ולא הבינה כוונתו, ומד אמר לה א"י הקדוש זצ"ל ה"ל מה זאת שאינך מבינה מה שאני אומר הלא גמרא ערכה היא, כל המעלים עין מן הצדקה כאלו ספר בעיקר ח"ו, ואם כן תאמרי בעצמך, אך יוכל להיות לכפר ח"ו בשביל משה, הלא אף בשביל סכנת נפשות מחויבים אנו למסור את נפשנו ולהיות יורג ואל יעבור ח"ו על אחת כמה וכמה בשביל משה (כת פסח)

☆ ☆ ☆

אחד ממקורביו שאל אות פנים אחת, רבינו, הלא גמרא ערכה היא (כתספ דף ג' צ"א) המבדו אל יבדו יותר מחמש ונפסק כן בשלח ערוך (וי' ס' ר"ט) באין חולק ואם כן איסור יש בדבר לחלק יותר מחומש כי השמר פן ואל הוא לא תעשה וממילא דאם ח"ל לאמרו בלשון אל חי לא תעשה דרבנן, ומדוע מחלק רבינו הכל מה שיש לו, וענה לו מד א"י הקדוש זצ"ל ה"ל, אדרבא מכאן רא' גמרה שאני עושה כראי ונכנסו שאני נותן יותר מחמש כי הלא יש לקדק למה אמר ח"ל בלשון זה המבדו הי להם לומר הנותן צדקה לא יתן יותר מחומש או שיעור צדקה עד חומש אך האמת הוא שח"ל מדברים מאדם השלם במדותיו ומקיים סור מרע ועשה טוב ואין נחוץ לו להציל את עצמו בהצדקה, רק שהוא מוכרח לקיים מצות צדקה שהוא מצוה מדתית גמרא, לזה האיש נתנים ח"ל ל שיעור וגמל שוא אם חצה לבדו לא יבדו יותר מחמש אך איש כמותי, איש חסר וגרוע ומלא ענות ופושעים ונחוץ לו בהצדקה להציל את נפשו, כמו שאמר וחסתך בצדקה פחוק, ואם כן הלא פסוק מפורש הוא, עור בעד עור וכל אשר לו יתן בעד נפשו, ואם כן אך עולה בדעתך שכל אדם אף הגרוע ופחות המלכלך בשנותו ופשעים עצמו ממכר אסור לו ליתן רק חומש, והגע בעצמך ח"ל הקדושים ע"ה מלמדים לנו מה לעשות, ואומרים לנו לבלי לעשות שום עבירה ח"ו, וכן אומרים לנו שמחויבים אנו לקיים המצוה, וכשמדברים מהמצוה הזאת מצות צדקה נתנים לנו שיעור בהמצוה הזאת, אבל אם אדם שערב עבירות ח"ו והשליט עור ל שחור בתשובה ונותן צדקה לכפר העבירות שעשה כ"ל, אך יעלה על הדעת שח"ל אומרים לזה האיש אסור לך להציל את נפשך, הלא זה דבר בדאי ולא ניתן להאמר כלל, כי מלבד שאין בידם לאמר היפך דברי הפסוק המפורש וכל אשר לו יתן בעד נפשו כלל חוץ מזה הוא דבר שאין לו שחר למר לאדם אסור איתו להציל את נפשו, ואן היצר הרע מטריד את האדם ומעבירו מדעתו, וממיתו לעבור עבירות רח"ל, ואחר כך יאמר לו שאסור לו ליתן יותר מחומש, ומפתוהו בערמוניות שאדם השלם הוא, לא כן בני, כי איש מלא עוונות אינו נחוץ לו לכפר על נפשו בהצדקה, ולזאת מחויב אני ליתן כל מה שיש לי להציל את נפשי משחת כ"ל ע"ל ההב, הביטו וראו איך שהיה כמעט כחד מקמאי במדותיו וצדקותיו והיה נאה דורש ונאה מקיים. (מת פסח)

☆ ☆ ☆

פנים אחת בא מדדס שהיה שמה כמה שבושת. והנה תמיד בעת ביאתו מדדס נתן המשת שנסאר לו לבני ביתו כמשהג ובפעם הזה לא נתן להם כלום, ולאשר כי החנונים באו לתבוע את המגיע להם עבור צרכי הבית שלקחו אצלם, החרחה זקנתי הרבנית ע"ה ל"ל לחדרו, ושאלה אותו למה לא מסר לה המשת שהביא מסניעו ואמרה לו שהחנונים מחכים לפתע להם את החוב שמגיע להם, וענה לה שאין לו כלום, כשמעה זאת אמרה לו אם כן מה יהיה עם החובות שמגיע להם וענה לה בזה הלשון:

☆ ☆ ☆

לזאת קרא אותי שאאסף עברו הפחוטות האלה, והתחלתי לפייס את רבי הקדוש וספרתי לו מכל היגשות שיגעתי כל היום ובטלתי את שיעורי הלימוד שלי היום כדי שאגמור כל התהלים ולאשר בעת שקרא אותי המשמש ה"ל שערתי בדעתי שבעד חצי שעה אגמור כל התהלים לזאת לא נכנסתי תיכף.

ענה לי רבי הקדוש בזה הלשון, כבר אמר לי המשמש שהראיתי לו באצבעך שאתה אומר תהלים ורמתז לו שכשתגמור תיכנס אל אבל מה יותר טוב אם לומר תהלים או ליתן לעני ד מחסורו הלא ידעת שאיתא במדרש שיש מלאכים בשמים שיש להם כמה וכמה ראשים ובכל ראש וראש יש להם אלף פיות, ובכל פה ופה יש להם אלף לשונות ובכל לשון ולשון מקלסין ומשבחין ואומרים כמה וכמה שירות ותשבחות לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה. [בספר הקדוש ראשית הכמה מבא זה המדרש], ואם כן אשאלך נא האם נחוץ להתהלים שלך, אך לעשות טובה ליהודי, תוכל אתה ולא מלאך, ואם כן כשקרא אותך המשמש של הלא היה לך להבין כי אני קורא אותך בשביל ענין כזה, כי הלא ידעת זה כבר שבכל עת שאני קורא לך הוא מענינים כאלה, ואם כן איך מלאך לך לבלי ללכת תיכף, אמת נכון הדבר שאמירת תהלים הוא דבר גדול מאד, כמאמר ר"ל כאלו חסד בנגעים ואהלות, אבל זהו זקא אם אין מזדמן בעת הדאת לעשות איזה טובה ליהודי, אבל אם בעת הזאת ממדמן שצריך לעשות איזה טובה ליהודי, זהו יותר גדול מאמירת תהלים כי אמירת תהלים יוכל מלאך גם כן ולעשות טובה ליהודי תוכל אתה ולא מלאך ע"ל של רבי הקדוש אלי. (כת פסח)

☆ ☆ ☆

הרה"ק רבי שמואל (השני) מקאמינקא ז"ע נולד לאביו הרה"ק רבי צבי ז"ע מהיכלא קדישא של מרן אור שבעת הימים הבעש"ט הק ז"ע

☆ ☆ ☆

הרה"ק רבי שמואל מקאמינקא ז"ע היה מתלמידיו של המגיד הקדוש מטשידוב ז"ע שהוא היה תלמידו של המגיד הגדול ממעזריטש ז"ע ולאחר פטירת רבו הקדוש ה"ל נעשה תלמידו של סמוקון של ישראל הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב ז"ע בעל קדושת לוי.

☆ ☆ ☆

מלבד גאוותו וחרפותו העצמה וקדושתו הנוראה של רבי שמואל ז"ע, היה גם בעל צדקה גדול שאין באפשרי לתאר זאת. ממש חלק לעניים כל מה שנתנו לו, והוא התפרנס בדוחק, ואם היו מביאים לו כל כסף וכדומה נתנם במשכון ולה עליהם משהת וחלקם לעניים, כי דוע ומפורסם.

☆ ☆ ☆

פנים אחת שאל אותו אחד ממקורביו, מדוע עושה ככה המשת שנתנים לו האנשים הרבים שנסעים אליו מחלק הכל לעניים ולא די לו בזאת אלא שערד ממשכן כליו והפציו ולה עליהם משהת ונתנם לעניים, והוא וב"ב משתמש בכלים פחותים וגרועים שאין זה לפי כבודו. וענה לו שני דברים ראיתי אצל מורי ורבי הקדוש המגיד מטשידוב זצוק"ל ובעבור זאת אני מתנהג כך. והתחיל לספר להם בזה הלשון, הנה כד הינא אברך קבועתי אותי ללמוד בבית מדרשו של רבינו הקדוש ה"ל, ופעם אחת עלה ברעיוני לאשר מובאר בספרי יראים שדבר גדול הוא לומר כל התהלים בלי הפסק, לזאת אבטל יום אחד שיעורי לימודי ואמר תהלים, ושערתי בדעתי שבדאי במשך כל היום אגמור כל התהלים ועמדתי ממטתי בבוקר השכם והתפללתי עם המנין הראשון, ותיכף אחר התפלה התחלתי לומר תהלים ואמרתי כל היום בלי הפסק וכשהגיע לפנות ערב ה"ל לי לומר עד כעשרה קפוטלעך עד הגמרה, ושמתתי בלבי מאד שבעוד השי"ת אגמור כל התהלים בלי הפסק.

והנה פתאום נכנס לבית המדרש המשמש של רבי הקדוש ה"ל, ואמר לי שרבי הקדוש קורא אותי לבוא אליו, והראתי לו באצבע שיעודי יש לי לגמור איזה קפוטלעך ויצא משם ובעבור איזה רעים נכנסו עד הפעם המשמש ה"ל, ואמר לי אשר הרב הקדוש גרע עליו בהקפדה וציהו לומר לי שתיכף ומיד אבוא אליו, ואפסיק מאמירת התהלים כעת, כשמעי זאת הפסקתי מאמירת התהלים ונכנסתי ותיכף לבית רבי הקדוש, ולבי היה עלי דוי שכל יגיעותי היה לריק, אך מה אוכל עשות והנה רבי הקדוש התחיל לגעור עלי בקל בזה הלשון למה לא נכנסת אל שקרא אותך המשמש שלי בפעם הראשון, ואני עמדתי מחירש לדעת מה זה שהוא מקפיד עלי כל כך איזה ענין נחוץ יש לו לדבר אתי, ונדעתי שבא אליו איש אחד שהי צריך לו איזה פחוטות, ולאשר שרבי הקדוש לא היה לו אז מה ליתן לו,

המערכה על טהרת החינוך בעיה"ק ירושלים תובב"א

תורת ה' המגינה ומצילה עם מלאכות או עבודת אדמה (עקבאמיא) לפרנסה ולא לימודי גויים כאלו לפתוח פתח חטאת לשחת ולדראון עולם רח"ל.

עקירת הדת

בעקבות השמועות על התגברות פעולות המיסיאן בעיר הקודש, יצא אז כתב עת של חלוצי הרפורמה בדייטשלאנד בקריאה לגיוס כספים למן הקמת בית חולים יהודי בירושלים, והמען למשלוח כסף התרומות היה מכוון לקהילת "בראונשוויג" הלא היא העיר שבה נתכנסו ראשוני הרע-בנים הרפורמים להחליט על הנהגת הרפורמה, ועקרו יסודות עקרים הפסוקות בשולחן ערוך, וכן עקרו קטעים שלמים מנוסח התפילה, ובמיוחד התפילות המיוחדות על קירוב הגאולה, ועוד ועוד.

אולם לא ארכו הימים ונתגלתה כוונתם האמיתית של 'המתרימים' לעין כל, כי ביחד עם מה ש'כתב העת' 'אלגמיינע צייטונג דעם וידענטום' הודיע על קבלת תרומה מהברון ר' אנהיל ראטיילד מפפ"ד, להקמת בית החולים שיעמוד בפרץ כנגד בית החולים של המיסיאן, ועל הבטחת תמיכתו של תומך הישוב סיר משה מאנטעפיארי, שלתומו חשב את הדבר לתועלת החולים, בשולי

המשכילים נעצים צימרניהם בעיה"ק

המערכה כנגד המיסיאן התנהלה אז בכל עזרה עד רדתה של סכנת השמד, אולם תוך תקופה קצרה עטה על ירושלים צרה חדשה אשר שכחה את הראשונה, ראשוני המשכילים והרפורמים שאז רק החלו לצוץ על פני הארץ, ראו במערכה עם המיסיאן שהתפתחה בארץ הקודש מציאה חשובה, על חזירת ההשכלה לארץ ישראל לא חלמו הללו בשום פעם, אך בראותם מערכה זו, החליטו להעמיד פנים שכאלו והם שותפים ליהודי ירושלים העומדים על נפשם, בנסותם על ידי כך לחדור בעקיפין.

וכה כתב הגאון רבי עקיבא יוסף שלעניינגער זצ"ל, בקונטרסו "קול נהי מציון" ונתקב בספרו "מעשה אבות": "ובידעם שכל שקר שאין אמת בתחילתו אין סופו להתקיים, ע"כ הקדימו להם עומת צדק, וגם עתה פתחו אומות שרצונם בדרכם זה להציל ישראל מרשת המיסיאנער, ראה ה' עותם שפטה משפט, אם כנים דבריהם היה להם לבנות בתי יתומים למד

המודעה הוסיף האלגמיינע צייטונג:

"תנאי אחד שביחד עם בית החולים יוקם גם ב"ם חילוני לנערים ולנערות..."

יהודי ירושלים הרגישו מד בסכנה החדשה שהופיעה על ארץ הקודש, וגדולי ישראל ראוהו כגרועה יותר מפיתוי של המיסיאן.

בקונטרס "קול נהי מציון" להגאון הנ"ל כותב על ענין זה וז"ל "ועוד רעים מהם להיות למכשול רבים לפני חטאת לאבן נף לנפשות יקרות אשר לא יעלו על רשת המיסיאן לעולם". וכן בספר "תוכחת מגולה" (נדפס בנאליציא ללא ציון שנת הדפוס) מובא מכתבו של הגאון רבי הלל ליכטנשטיין זצ"ל, וז"ל: "הפושעים והרשעים האלה הרשיעו והרעו יותר ויותר מהכומרים המסתנים המכונים בשם מיסיאנער, אשר רק בדמים יקרים ובזמן רחוק אשר שעתם מוצלחת לצוד ציד ולהביא, ואילו אלה צורדי נפשות לרוב, לבי לבי על חלליהם..."

פקוא"ם

כאיש אחד יצאו כל גדולי הדור במערכה נגדם, חלק פעיל במערכה זו נטלו אז ראשי פקוא"ם (יה"ת "ישי" פקדים ואמרכלים באמסטראדאם).

ועוד זה נוסד באמסטראדאם, בין השנים תק"ע-תקפ"ו בהשפעתם של גדולי ישראל ע"י הרה"ג רבי יצחק ברייטבאדור זצ"ל רבי אברהם יצחק פרינץ, ורבי צבי הירש להעריק, הרבה מהתפתחות הישוב הירושלמי הן בחומרותיו והן

ברוחניותו יש לזקוף לזכותו של וועד זה.

בשנים מאוחרות יותר בשנת תרס"ו יסד הוועד "לשפת עזרה מיוחדת" בירושלים, בו השתתפו גדולי ירושלים בראשות הגה"ק רי"ח זאנענפעלד זצ"ל, בין היתר שימש הוועד גם כפטרונם של כולל הו"ד ושכונת "בתי מחסה".

למעשה משנת תקפ"א התנהלה הוועד ע"י האחים לבית להעריק, רבי צבי הירש הנ"ל ואחיו רבי עקיבא וכן משפחתם ר' מאיר להעריק.

כאמור נוסד הוועד לראשונה במטרה לחברה לגיוס ולריכוז התרומות בחו"ל למען ישוב ארץ ישראל, אך משראו את סכנת הרפורמה המאיימת על בית ישראל, כללו את המלחמה כנגדה בין תפקידיהם, וקונטרס מיוחד בשם "תורת הקנאות" (נדפס באמסטראדאם בשנת תר"ה) פורסם על ידם כנגד המתקנים, ואמסטראדאם הפכה להיות אחד ממרכזי ההתנגדות כנגד החלטות אסיפת הרבנים הרפורמים בבראונשוויג. ולכן משום הרגישו שהסכנה מרחפת בשמי ארץ ישראל יצאו ראשי ועד זה הדואגים המסורים למען ארץ הקודש, למלחמת צדקה, ואכן נציגיהם בירושלים הצליחו מיד לארגן את ההתנגדות להקמת בית החולים, והיתה זו ההתנגדות המאורגנת הראשונה בארץ ישראל כנגד חזרת ההשכלה.

כי לטובה כוונתי

כוונתם של ראטיילד ומאנטעפיארי, בתמיכתם להקמת בית חולים יהודי כתרס"ו בפני סכנת המיסיאן, אמנם היתה לטובה, אולם ראשי פקוא"ם טענו שבתנאי המיוחדים של ירושלים יש להסתפק בהגשט עזרה רפואית להחולים בבתיהם, נוסף על כך הובע חשש, והיה זה הימוק העיקרי להתנגדותם, שהחפא החדש יביא אתו לעיר הקודש מרוח ההשכלה החילונית, החדורה בו מארץ מולדתו, וביחוד לאחר שנועד כי ככוונת מייסדיו של בית החולים לצרף אליו גם בית ספר למדע הרפואה.

היה זה רבי צבי הירש להעריק ראשי פקוא"ם, שלא היסס ליטול על עצמו את התפקיד להעמיד את רבני ירושלים על הסכנה הנשקפת מבית החולים זה לקדושתה של ירושלים, ולתבוע מהם לצאת למלחמה, ובאחד ממכתביו השגרתיים בעניני הישוב מיום כ"ד אדר תר"ד, לה"ראשון לציון" הגאון רבי חיים אברהם גאגין, הדגיש במיוחד על הסכנה שנושקפת לישוב הירושלמי מהקמת בית החולים, וכתב: "הלא ידענו מהות רוב הרופאים בזמנינו, בענין אמונתו הקדושה, בנים לא אמון בס, ואם יבואו איזה מהם לעיר קדשנו ותפארתנו ת", זורעי זרע המינות ח", וגם אם ירפאו הגופים יחליאו הנפשות, ואין לך רעה גדולה מזו".

המשך יבוא אי"ה

קהל יטב לב ד'סאטמאר מוסדות יטב לב כולל ויואל משה פניה"ק ירושלים תובב"א

כי תקדמנו ברכות טוב קולינו נרים, בברכת תודה וברכה נאמרים, קדם האי גברא יקרא, העומד לימינינו תדירא, לבו כרחבו של אולם פתוח, מעשי ידיו לפאר ולהשבית, ידיו רב לו בהרחבת גבולי הקדושה בתוככי קהלתינו המפוארה, פעלו הכבירים והברוכים המה לראשו עטרה, כש"ת.

הרה"ח ר' שמואל ראטער שליט"א חבר נהלת מוסדותינו וחבר הנהלת כוללנו לרגל יום שמחת לבו באירוסיו בנו נ"ו למנו"ט הרחמן הוא ישלח לך ברכה, ברביה והמשכנה, וזכה לראות מכל יו"ח נח נתת במדה גדושה, בשכר פעלו להרבות גבולי הקדושה, עדי נזכה לביאת הגואל בב"א. החותמים ביקרא דאורייתא הנהלת המוסדות - הנהלת הכולל

התאחדות אברכים יו"א משה"ה דחסידי סאטמאר נתיב יו"ת ישיבת ישיבת חסידים סאטמאר יו"א משה"ה פניה"ק ירושלים תובב"א

תודה וקול זמרה חובה נעמיה עלינו, להביע מיטב ברכתינו, קדם ידידנו החשוב, כל מזה ננונה כזר לו סביב, על כל מנצחיו אהוב וחביב, יראת שמים חופף על פניו, שמו הטוב הולך לפניו עושה ומעשה ללא לאות למען התאחדות האברכים דקהילתינו, דואג תמיד להרחבת גבולי הקדושה במחנינו.

הרה"ח ר' שמואל ראטער שליט"א חבר הנהלת מוסדותינו וחבר הנהלת כוללנו לרגל אירוסיו בנו נ"ו למנו"ט ובשעתו מצ' ובח"א זימנא גרימא נפרסם בעשרים, פעולתיו הגדולים להגדיל תורה בתוכינו, ולהרבות שיעורי תורה בגבולינו, ובמיוחד הגדיל עשות סבידור השיעורי תורה בימי חול המועד העבר עלינו, יה"ר שמששחמה זו יושפע לו רב ברכות, וישמעו בכינתו קול ששון וקול שנחות, בני חיי וזאנו רוחיים בשכר פעלו הברוכים וזכה עוד רבות בשנים לעמוד ולשרת את אחיו אב"ש הנאמנים, עדי נזכה במהרה, לבנין בית הבחירה כ"ח חותמים בשם אנ"ש הנהלת מוסדותינו הנהלת התאחדות האברכים

בית המדרש "ברך משה" ד'סאטמאר שעי" קהל יטב לב ד'סאטמאר נתיסדה ע"ש מן רביה"ח ז"ע - בנשיאות כ"ק מן אדמו"ר שליט"א רח"ו ינה"כ 20 - פניה"ק ירושלים תובב"א

ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל מתוך רגשי לבביות, נביע מוטב ברסתינו, בשם אנשי שלומינו, קדם הגי'תרי צנתרא דדהבא, השמידים לימינו בכל עת ובכל שעתא, יום ולילה לא ישבותו לטובת אנשי שלומינו, להרים קרן בית מדרשינו, כא"א בשמ הטוב יבורך ויהלל, שמשנערץ בפי כל, הלא המה

גבאי קודש דבית מדרשינו מוה"ד זוסיא אריה שטערן מוה"ד אברהם מנשה ראזן מוה"ד לרגל אירוסיו צאצאיהם בסיען עוב ובעזל עוב ויהאר שוא מן קדמא, שהקשר והקשר של קיימא, וזכו לבנות בית אמון בישראל עד הסלולה והמסורה, וזכו לכל הברכות האמות בתורה הגבאים בשם מתפללי ולומדי בית המדרש הכ"ח חותמים בשמחה רבה הנהלת מוסדותינו וחבר הנהלת כוללנו

כוס של ברכה מתוך רגשי לבבי והומה, אשגר ברכה לבבית וחמה, קדם ידידי החשוב, זר זהב לו סביב, דבוק בתורה וחסידות, מזות טובות לו נצמדות, ה"ה ש"ב הר"ר יוסף קאלינסקי הי"ו לרגל הזלדת בת למצ' יח"ר שיריה רוב תענוג ונתת דקדושה מכל יו"ת, אמן ואמן המברך בלוי"ת ש"ב יעקב אטק

על זאת שבחו אהובים בידידות נאמנה, נברך בקול רינה, קדם ידידנו הצמוד לבנינו באהבה רבה, עוסק בהווית דאבי רובא, חוט של חן חסד משוך עליו, שמו הטוב הולך לפניו הר"ר יוסף קאלינסקי הי"ו לרגל הזלדת בת למצ' יח"ר שיריה רוב תענוג ונתת דקדושה מכל יו"ת, אמן ואמן כ"ח השמחים בשמחתך, יואל ראזנבערג - צבי ארי' ראזנבערג

מלא הטנא ברכות מעמקא דליבא, אברך ברכה מחבה, קדם רב חביב"א, האדם הדיק באנשים, עסקן נמרץ לכל קדשים, רבים הניס ממנו חשיה ועצה, עזור ל"א בל"ר חפציה. מוה"ר שמואל ראטער שליט"א לרגל אירוסיו בת למצ' יח"ר שיריה רוב תענוג ונתת דקדושה מכל יו"ת, אמן ואמן כ"ח ידידי וצאנן: ישראל דוב קליין

אתקינו סעודתא

עניני מאכלי שבת (ט) אפיית החלות

לעשות י"ב חלות כדי שיהיו ד' לכל סעודה

בעי לתקנא ולסדרא על פתוריה ארבע ככרות בכל סעודתא דשבת, תלת סעודות תריסר אנפין. (זוהר פרשת פנחס)

טוב לכל אדם לעשות ב' חלות קטנות ולהניח תחת ב' הגדולות כדי לבצוע על ד' ככרות בכל סעודה, וזה לשון הזוהר מאן דאית ליה וכו' ד' ככרות בכל סעודה וכו' תריסר אנפין וכו'. (אמרי פנחס)

כנגד י"ב לחם הפנים

יש להזהר ולהניח בכל סעודה י"ב לחמין על השולחן כנגד י"ב לחם הפנים, ותסדרם כסדר זה, ו' לחמים מצד ימין ו' מצד שמאל. (שער הכולל)

להשפיע מ"ג מכלילן דרחמי

גם יש לומר ונתת על השולחן 'לחם', הם הייב חלות, והשולחן, הרי י"ג, ועל ידי זה תוכל גם כן להשפיע עליהם שפע מן י"ג מכלילי דרחמי, וכעת שאין לנו בית המקדש ולא שולחן ולא לחם, אזי ביום השבת על ידי הייב חלות והשולחן כנודע, או ממשכין הייג מכלילן דרחמי לחם הפנים, כל מקום שנאמר פנים אינו אלא למזרח, היינו שטריח נאיר במידות, לבוא עליו בכל טוב אמן. (ועת משה, קאנניץ)

להיושע בנינים ובכל טוב

אישי אחד מקהילת טשעריץ היה חשוך בנינים, והיה נוסע תמיד להרבי רבי מאיר מפרעמישלאן, ובכל פעם הבטיחו שיהיה לו בנינים, ובתוך העיתים בא הרה"ק רבי ישראל מריזין לסאדיגור, והאישי הנזכר בא על שבת לפרעמישלאן, ולאחר השבת אמר לו הרבי רבי מאיר, הנני שולח אותך לסאדיגור להצדיק מריזין, ושם יהיה לך ישועה, ופתח את התיבה מהשולחן ולקח משם מפתח אחד, ופתח 'שאפעי' ולקח חלה אחת מיי"ב חלות שלו, ואמר להאישי הנזכר הנני נתן לך סימן להצדיק מריזין החלה הזאת, ותאמר לו שזה מהיי"ב חלות שלי, בבואו לשם באמצע השבוע אמר האישי, מורי רבי ר' מאיר'ל שלח אותי אליכם שתבטרו לי בנינים, ושלח לכם סימן חלה אחת מיי"ב חלות שלו, ופתח הריזיער תיבה מהשולחן שלו, ולקח מפתח, ופתח 'שאפעי' והניח החלה בהשאפע, והאישי בא לביתו והיה לו ישועה בבנינים ובכל טוב. (עשר עשרות)

סגולה לרפואה

סיפר הרה"ח ר' נחום מרדכי שוחט ז"ל מה ששמע ממרן אדמו"ר ר' אברהם אלימלך מקארלין ז"ל, שפעם אחת נצטברו הרבה חובות אלף ושבע מאות רובל, ואדמו"ר הזקן היה שרוי בדאגה ובה ר' מאיר חיים והמציא לו את כל הסכום, ולא רצה לקבל ממנו בלא שטר, ואח"כ נתן תודה רבה על זה ואמר לו שילך לבנו ויתן לו מתנה, וכן עשה, וכשבא לפני בנו, נתן לו ג"כ תודה רבה ונתן לו במתנה חלה אחת מהיי"ב חלות, לימים חלתה בתו מחלה אנושה והמחלה גברה עד שנמצאה כבר במצב של גסיסה ר"ל, פתאום נזכר שיש אצלו חלה מיי"ב חלות, ורץ תיכף ולקח החלה ופרך ממנה מעט על קמח דק ונתן לה מעט, על כף עם מים, ובכף אחרת פתח את פיה שהיה כבר סגור, וכשתן לה עוד הפעם מעט התחילה לגרור, כי כבר לא יכלו לבלוע, ונתן לה בפעם השלישית עוד מעט, אז תיכף התחילה לדבר, וביקשה שיתנו לה לתות. (נפירות פטרא דאהרן, קאליץ)

יסודי התורה

מפענח נאלמו"ם

דף ג'. הני תרי אילמי.

בפתח עינים להחיד"א ז"ל כתוב בגלגול הנשמות שקבל הרמ"ע ממהר"י טרוק, דהני אילמי היו גלגול אלדד ומידד עיי"ש באורך, ואפשר לרמוז אלמי נוטריקון אלדד מידד ע"כ.

עשה לך רב

דף ג': אמר לו וכו' כך מקובלני מריב"ז ששמע מרבו ורבו מרבו וכו'.

מס' סוכה ד' כ"ח ע"א ולא אמר (ריב"ז) דבר שלא שמע מפי רבו מעולם וכו' וכן ה"י ר' אליעזר תלמידו שהג אחריו. והנראה דהנה ריב"ז ה"י גלגול נשמת חזקי' מלך יהודה כמו שה"י אמר בשעת פטירתו הכינו כסא לחזקי' מלך יהודה, והנה חזקי' לא ה"י לו רב ומעצמו למד (כי אחי אביו אחי אחי בני נכסיות וכו' אמר אם אין גדיים וכו') וכדי לתקן זה הנה כשנתגלגל בריב"ז עשה להיפך לגמרי שלא אמר שום דבר רק ששמע מרבו, ור"א י"ל להיות ידוע שהיה גלגול נשמת ראובן ע"כ נקרא ר"א הגדול, והנה כל האומר ראובן חטא אינו אלא טועה ומה שבלבל יצועי אביו היתה כוונתו לש"ש, וה"י לו להתייעץ בדבר עם רבותיו ובפרט עם יצחק שה"י עדיין ה"י, ולפסוק איזה דין בפני רבו לא מסתייעא מילתא כמי"ש בגמ', ע"כ כדי לתקן זה ר"א הגדול גלגול לא אמר דבר שלא שמע מפי רבו.

חייב אדם לטהר עצמו ברגל

דף ד': כי תבואו לראות פני וגו'.

ואפ"ל עוד דהנה כתיב כי תבואו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי, ופי' הרד"ק כי תבואו לראות פני בג' הגלים מי בקש מידכם שתבואו לפני וכו', ולכאורה הלא הוא מצות עשה על כאו"מ מירשאל עלות לרגל ולראות את פני ה', כמ"ש שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך וגו' ומה זו שאלה מי בקש זאת מידכם.

ונל"פ בהקדם דברי ק"ז ז"לה"ה הישחמ משה (דהשם ליה את י"א) בביאור מאמה"כ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה"א, כי הנה דרשו הכוז"ל (הגינה ב) כדרך שבא לראות כן בא ליראות, והקב"ה כביכול שומר משמרתה של תורה, ואמרו חז"ל דאסור להסתכל בפני אדם רשע, וזהו יראה כל זכורך, שצריך האדם לעשות תשובה ולתקן מעשיו ויבוא לראיית פנים בעזרה בבחינה זו שיהא הש"ת כביכול מוטרד להסתכל בפניו, עכ"ל ד.

ועפ"ז יתפרש הפס' הנ"ל כי תבואו לראות פני באופן כזה שאסור להסתכל בפניכם, מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי, שהרי תלה הכתוב מצות ראייה בתנאי שירא האדם ראוי לראיית פניו, כאומרם ז"ל יראה יראה, ונמצא דבאופן כזה שאינו ראוי לכך שישתכל הקב"ה כביכול בפניו מחמת החטאים אינו מוקיים המצוה, ובכונן דא שפיר אמה"כ מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי.

דברי יואל, מועדים הושענא רבה סי' ז'

וישמע בבית זה קול ששון וקול שמחה

מנומקא דליבא, ובכל לשון של חיבה, נברך את ראש בית אבא, האי גברא רבה, עוסק בתורה וחסידות, בכל דבר שבקדושה לו עשר דעות, עושה ומעשה לטובת הכלל, מחונן משמך מעל יראתו קודמת לחכמתו, כפי כל תהילתו, כש"ת

הרה"ח ר' שמואל ראטנער שליט"א

וגמב"ת אטיני - חמותי הצנוחה שתחי' **לרגל יום שמחת ליבנו, באירוסין אחינו-גסינו** הבח"ח המצויין, עדין לתפארת ולגאון, מפורסם במעלות ובמידות מנהגות, תורה וחסידות אצלו משלבת כשר עמרם י"ד

ממציני ישיבה ומתיבתא תורה ויראה קרית יואל יצ"ל והברכה אחת לכבוד זקנינו החשובים, חסידים ואשי מעשה, הלא רבני

הרה"ח ר' משה יעקב ראטנער שליט"א **הרה"ח ר' יצחק אייזיק האברפלד שליט"א** וגמב"ת זקנתנו הצנוחה שתחי' לאי"ת

יה"ר שיזכו הורינו וזקנינו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יו"ח, והזיווג יעלה יפה לתפארת המשפחה, ויזכו לבני חיי ומזוגי רוויחא וכו"ס.

הכ"ז בינכים-חנתנס-בנדינס, ויאל, פחסי יוחנן, יד א צבי, שלום אליעזר, אלכסנדר יוסף חיים, אשר אטשיל ארי, שמעון בנימין, ראטנער **חתיכים:** משה שמואל פארנעס, יואל רובין

וליוסף אמר מבורכת

נברך בזאת השורה, את כבוד ידידנו היקר ארי בשמחה, שמים לילות כמים חשיכה כאורה, לטוב דבדרי תורה, בתורה וספרי חסידות לו עשר ידות, מדות מזהבות לו נצמדות, יראת קודמת לחכמתו, כשמו כן תהילתו, עומד לימין גלינין בקביעותא, ופורט מוריית המאמר "אתקנו סעודתא", ע"כ נבוא לפינו בשבח ושירתא.

הרה"ר יוסף קאלינסקי הי"ד

לרגל הולדת בנו למז"ט **הרה"ר יוסף קאלינסקי הי"ד** לרגל הולדת בנו למז"ט **הרה"ר יוסף קאלינסקי הי"ד** לרגל הולדת בנו למז"ט

הוצאות הגליין בתנדב ע"י

מוה"ר שמואל ראטנער הי"ד לרגל אירוסין בנו למדט

התודה והברכה

לידידיי החשוב **מוה"ר אברהם מנשה ראזען הי"ד** שנבד סתם נבד להוצאת הגליין לרגל אירוסין בנו למדט

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה ברכותינו לידידינו הנעלה

מוה"ר שמואל ראטנער הי"ד

לרגל אירוסין בנו למז"ט **מוה"ר שמואל ראטנער הי"ד** לרגל אירוסין בנו למז"ט

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה ברכותינו לידידינו הנעלה

מוה"ר אברהם מנשה

ראזען הי"ד **מוה"ר אברהם מנשה** לרגל אירוסין בנו למז"ט

יה"ר שיריה רוב תענוג ונחת דקדושה סכלייה **יה"ר שיריה רוב תענוג ונחת דקדושה סכלייה** יודיך בשעור של דהנה ר' חזקאל שרנא בראך שליט"א

קהל ימב לב די'קאממאר

כנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א **פעהיק ירושלים תוכניא** **ברכת מזל טוב** באותות כבוד ויק רבני נעל ושמחה, הננו משרים בה ברכותינו ואחיותינו, אל מול ידידינו אבי"ש פעהיק.

הרה"ח ר' שמואל ראטנער שליט"א **הרה"ח ר' שמואל ראטנער שליט"א** חבר הנהלת המוסדות - חבר הנהלת המול לרגל אירוסין בנו

הרה"ח ר' אברהם מנשה ראזען שליט"א **הרה"ח ר' אברהם מנשה ראזען שליט"א** גבאי נאמן דבית מדרשים לרגל אירוסין בנו

הרה"ח ר' זוסיא ארי' שטערן שליט"א **הרה"ח ר' זוסיא ארי' שטערן שליט"א** גבאי נאמן דבית מדרשים לרגל אירוסין בתו

הרה"ר יוסף קאלינסקי הי"ד **הרה"ר יוסף קאלינסקי הי"ד** לרגל הולדת בנו